

на рух береді деген сенімдемін. Оян, қазақ! Жамша
уақыт осылай отыра береміз?! Мергер! деген жам-
шаумен жазды.

1986 жылы жылтоқсандағы байғолы оқиға әр қа-
зақтың балынан кетер - кетпес. Тақтың қазақтың
алып, өзге ұлт өкімін байған кезде жам студент-
тер оза балып, қария бозғалыққа шыққан. Не
болса да, қазақ балы тиіс деп ойлаған жамтардың
бозғария күнде көрген бозғалықтар - нағыз сұмдық.
Ерлерді аязда күнде шешіңдіріп, жас бозғарда сұр
сұға отырғозып, шаштарын жұмып, ұрып, сабаған
еді. Шөздерде мән, жамтардың жемі бозғария, деген
өмің жамдары жұректі жан жамында. Кейін кейбі
реуі сәтталып, кейбіреуі осыдан қаза болды. Осы
оқиғалардан кейін, қазақтың не көрмеді дегені?!
Осы жамтың бес жам өте кел, сан жамыңар бө-
ібі аршандаған тәуелсіздік біздің бозғалыққа да
жамы. Осыған шүкір деймін.

Міне, біздің тәуелсіздік алған бозғалыққа да 32 жам
томоқты. Қазіргі таңда өзміздің тәуелсіз, ұлт-
тың рәміздеріміз, жұранымыз да бар. Асғанамыз
жам сайын жамып, қазақтың арқасында өркендеуде.
Міне, сондықтан тәуелсіздік бозғалыққа оқаймен
жамың жам. Біздің бозғалыққа алған бозғалық боз-
ғалық жамы өркендей бергеніне бәріміз күлеміз. Осы-
ған бабамыз дән риза деп ойлаймын.

Жорықтан қайтмай келе, Елшіңдік - қазақтың балы -